

HANYECZ ISTVÁN (Stefanicus Hungaricus Firkász)

Ballagás

B árányfelhő szökdel fent az égen,
A rra fordul, merre a szellő léssen...
L opakodik, settenkedik igen szépen,
L esi az alkalmat itt-ott réges-régen.
A mikor csak teheti, fricskázik az égen,
G yönyörködik a Balaton kék vizében.
Á lmodozik sok kis felhő kéz a kézben,
S mire hirtelen egyszer csak felébrednek,
S valami más: viharfelhő-félék lesznek.
I mbolyog a sok felhő délcegen, kevélyen,
O ly megvadultan, fenyegetőn, keményen,
F itogtatva erejüket bátran meg serényen.
O dalent a tóban megmozdul a víznek tükre,
K i tudja, ki korbácsolója fehér haboknak,
O da-odacsapódnak a köves partoknak,
N em egyszer, sem kétszer, haragosnak,
M eg egy sereg csendes ártatlanoknak.
Á llnak a kikötőben pihenő vitorlások,
J óságosan túrnek, a csapkodó hullámok –
Ú tjukat meg-megtörve – felettük csapódnak,
S ebesen sietve vissza a haragos tóba hullnak.
B orzolja dús, nagy hajjait a pezsgő színű tónak,
A dván tudtára a vízi világnak bősztítő haragját,
N agy az ő hatalma, uralja a kék víz birodalmát,
Á m ki ne tudná, mily hatalmas a jó öreg természet?
G yermekszemmel sokan néznek óriásnak téged.
Í gy igaz, most, hogy már matúrával a kézben félig,
V allom híven én is, mily csodás vagy te, óh, természet!
A z élet atyja mindennek s tudója évezredek óta e Földön.
L egy hű s jó az új évezredben, mi is övünk, Földanyánk!

Édesanyám

Te vagy az nékem, aki életet adtál,
Én vagyok az néked, ki életet ad.
Én vagyok az,
Akit éberem dajkáltál,
Nem én vagyok, csak az,
Aki téged szeret
Itt mások is szeretnek téged igazán,
Mert mi is többen vagyunk,
Többféleképpen szeretünk,
És határtalan a mi szeretetünk.
Neve őszinteség, becsület, hűség.
Honnan tudjuk?
Te tanítottál rá mindannyiunkat,
S mivel rossz tanulók,
Diákok voltunk s csintalanok,
Apánk szólt közbe:
Szeretni úgy szabad,
Ahogy téged, önnönmagad.
Mert ha csalsz,
Magad család törbe igazán...
Szüleidet meg te szeresd igazán!

AKT 2. Átirat

Óh, mily csodás Akt,
mezítelen tested,
csak nézlek
csukott szemmel téged.
Hirtelen kinyitom szemem,
s te nézel reám:
rám, akit tested
rabul ejtett – éjjel ám!

Ébredő reggelen
vígan boldogság tölt el.
Már azon töprengem,
a holnapban mi jön el,
rabod leszek-é vajon
pirkadó hajnalon,
amikor boldogság
italát kínálad ágyadon?

Megigéztél, bevallom,
perceim sóvárgón,
napjaim zsúfolva
csatáznak száguldón.
Testem az konok,
hajthatatlan vágyva,
rabod lettem én,
téged visszavárva!

Türelmes légy,
uralkodj bátran e testen,
rajtad múlik, kinek
lesz szép ez éjjelen.
Szíveddel ejtsd rabul
e szépséges testet
meglátod, jutalma lészen
viharos éjnek, Tinéktek!

Ciklusok – Szülőföldem Várgesztes, 1994. július 17.

Mit érzek?
Hogy jól vagyok
S ott vagyok, hol lennem kell,
Hol élnem kell.
Szívem dobban egyre hevesebben...

Lépnem kell, de még várnom kell.
Miért teszem? Mert még érnem kell,
érzésem ámbár hatalmas,
és mégis sérthet másokat.
Nekem érzésem, másnak az parancs,
az énnekem az életem,
s ki nem él énvelem,
annak semmi az életem,
mert honvágyam,
amely teszi ezt énvelem.
Firkáljam érzésem másoknak?
Hogy hazád szeresd,
és ne csak önnönmagad miatt
mutasd meg másoknak,
mi az, hogy szeretni a hazát,
hazaszeretettel megbecsülni
nemzetünk nagy kincsét,
anyanyelvét: a magyart
Határait tiszteld, Európa-népe!
Világ urai, figyeljeteK végre ránk:
adjátok meg hát a méltó elismerést
szenvedő népünknek,
mely ezredeKnek során már oly sokszor
bizonyította, hogy hol, mikor, hogyan kell
minket, magyarokat látni s értékelni.
Egy módon, amelyet elárulok tinékteK
nevem Senki, de van becsületeM,
őszinteségem, no meg istenem,
ki engem vezérel;
Múzsám, aki hűséges énhozzám –
Tudjátok meg: Firkász vagyok!
Mert költőink vannak sokan s igen nagyok,

én meg csak kicsi vagyok,
de tetteim helyettem
lesznek majd nagyok.
Ahol a szülőföldem ott a hazám, házám.
Akik nékem adták, nekik köszönhetem.
Szüleimnek, történelmünk nagyjainak,
tanárainknak... vannak ők számosan,
csak mi, napszámosok, vagyunk számtalan'.
Kik nem akarjuk tudni, mit illik tudni,
de tenni muszáj. Ha kell, tedd hát önmagad,
s ne várj sokat másokra:
szeresd hazádat, szülőföldedet!

Görög ihletésű haikuk

isteneket látsz
Olympusnak romjain
békében élnek

eukalyptus
istenek szomját oltja
fenséges ital

tenger haragja
dúl vihart korbácsolja
tajtékzik habja

kék ég felettem
hús tengerben fürödtem
boldog én lettem

kristálytisza víz
kéknek színében játszik
görög tengerkék

Zorba táncot jár
istennek tetsző ritmust
csalagotón hív

sziklás hegyeknek
lankáin olajbogyót
érlel itt Zeusz

Olympus hegyén
Szirének szép hangja cseng
szüret idején